

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/85/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201501
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201501.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: T. M. J., bytom O. T., V., zastúpený: JUDr. Ľubomír Kaščák, advokát, Horná 35, Banská Bystrica, proti žalovanému: náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-119/2015-PravO zo dňa 27.07.2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/196/2015-35 zo dňa 13. apríla 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/196/2015-35 zo dňa 13. apríla 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-119/2015-PravO zo dňa 27.07.2015 a personálny rozkaz č. 2009 zo dňa 16.03.2015 podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „O.s.p.“) s vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu rozhodnutia žalovaného náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. KaGŠ-147/3-119/2015-PravO zo dňa 27.07.2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie personálny rozkaz č. 2009 zo dňa 16.03.2015, ktorým bol žalobca podľa § 70 ods. 2 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka z dôvodu, že v priebehu dvanásť po sebe nasledujúcich mesiacov opakovane porušil základnú povinnosť ustanovenú v § 119 zákona č. 346/2005 Z. z., pričom nešlo o prípad ustanovený v § 70 ods. 4 zákona č. 346/2005 Z. z.. Služobný pomer žalobcu skončil dňom doručenia personálneho rozkazu, t. j. 23.04.2015.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukazuje na prípady, kedy príslušníci policajného zboru, zboru väzenskej a justičnej stráže či ozbrojených síl Slovenskej republiky, ktorí sú prepustení zo služobného pomeru zo zákonom stanovených dôvodov, najčastejšie v súvislosti s alkoholom, odmietnu vziať na seba zodpovednosť za svoje protiprávne konanie, účelovo zavádzajú a tvrdia nepravdivé skutočnosti v

snahe vyhnúť sa prepusteniu. Podľa názoru súdu je v rozpore s dobrými mravmi, v súlade s ktorými musí byť v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. výkon práv a povinností vyplývajúcich zo štátnej služby, ako aj v rozpore s princípmi spravodlivosti, aby bol žalobca za menej závažné porušenie, ktoré si navyše čestne priznal a oľutoval, posudzovaný rovnako ako iní, ktorí sa dopustili závažnejšieho previnenia a v rozpore s osobnostnými predpokladmi pre výkon ich profesie účelovo klamú s cieľom exkulpovať svoje protiprávne konanie.

Krajský súd uviedol, že neospravedlňuje porušenie povinnosti žalobcom s poukazom na jeho aktívne plnenie uložených úloh či riadne vykonávanie štátnej služby, ktoré je základnou povinnosťou každého profesionálneho vojaka vyplývajúcou priamo z § 119 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. Na druhej strane je na mieste zamyslieť sa nad tým, či je naozaj v záujme ozbrojených síl Slovenskej republiky a spoločnosti ako takej, aby bol žalobca po vyše 11 rokoch riadneho plnenia služobných povinností prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, keď štát vynaložil nemalé finančné prostriedky nielen na jeho mzdové ohodnotenie, príplatky, ale aj na rôzne školenia, kurzy, výstroj či iné sociálne benefity a znova bude musieť investovať do nového profesionálneho vojaka. Súd sa domnieval, že v danom prípade prevažuje záujem štátu na zotrvaní žalobcu ako kvalifikovaného vojaka v služobnom pomere a s tým súvisiaci pozitívny vplyv na verejné financie a fungovanie profesionálnych ozbrojených síl nad záujmom nadriadených, ktorí dospeli k záveru o nevyhnutnosti takéhoto postupu.

Krajský súd námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia veci z dôvodu, že disciplinárnych previnení sa dopustil v tzv. jednočinnom súbehu a tieto skutky mali byť riešené v rámci jedného disciplinárneho konania, vyhodnotil ako nedôvodnú. Pri jednočinnom súbehu označovanom ako ideálna konkurencia rozlišujeme rovnorodý a rôznorodý súbeh. O jednočinnom súbehu rovnorodom hovoríme, ak osoba jedným skutkom viackrát naplní skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia. To znamená, že spáchal viac disciplinárnych previnení, ktoré ohrozujú alebo porušujú spoločný objekt. Pri jednočinnom súbehu rôznorodom osoba jedným skutkom spácha viacero disciplinárnych previnení, ktoré sa od seba odlišujú objektom. V prípade žalobcu išlo o viaceré konania a to opakované parkovanie v počte 21-krát a vnesenie nepovoleného predmetu do vojenského objektu, ktorými naplnil znaky disciplinárnych previnení, a preto z dôvodu, že nešlo o jeden skutok (jedno konanie), ale viacero konaní v priebehu viacerých dní, nemožno hovoriť o jednočinnom súbehu.

Krajský súd zdôraznil, že vždy je nevyhnutné vychádzať z individuálnych, teda konkrétnych skutkových zistení každej súdom prejednávanej veci. Mnohé prípady a ich špecifické okolnosti môžu byť značne komplikované a netypické, to však nezabavuje súd povinnosti urobiť všetko pre spravodlivé riešenie, akokoľvek sa to môže zdať zložité. Spravodlivosť musí byť v procese, ktorým súd interpretuje a aplikuje právo, vždy prítomná ako hodnotový činiteľ. Spravodlivosť je hodnotovým princípom, ktorý je spoločný všetkým demokratickým právnym poriadkom. Nad každým vytváraním súdneho rozhodnutia sa nesie dvojaký imperatív: rozhodnutie musí byť nielen zákonné, ale predovšetkým spravodlivé. Úlohou súdu je práve rozpoznať cez zákon spravodlivosť.

Žalovaný v písomnom odvolaní uviedol, že podľa ustanovenia § 70 ods. 2 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z. a § 245 ods. 2 O.s.p. ide o rozhodnutia, ktoré správne orgány vydali na základe zákonom povolennej voľnej úvahy, a teda súd by mal preskúmať iba, či tieto rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Podľa žalovaného je súd oprávnený preskúmať len to, či došlo k výberu z niektorých dovolených možností, ale výber sám zásadne nepodlieha prieskumu. Preskúmanie sa vykonáva podľa kritérií, ktoré pre správne uváženie uvádza zákon a ktoré tvoria nevyhnutné východiská pre výsledok správneho uváženia premietnutý do rozhodnutia správneho orgánu. Súd nemôže z tých istých skutočností vyvodzovať iné alebo aj opačné závery, lebo by tým zasiahol do voľnej úvahy príslušného správneho orgánu. Žalobca sa svojimi opakovanými protiprávnymi konaniami spolu 22 krát dopustil porušenia ustanovení zákona č. 346/2005 Z. z. čo malo za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru, a ktoré bolo v súlade so zákonom a plne dôvodné. Žalobca porušil povinnosť profesionálneho vojaka podľa § 119 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z. z. opakovane, v prípade neoprávneného vstupu a parkovania súkromného motorového vozidla v priestoroch garáží Z. Sliac v priebehu kalendárnych mesiacov marec až december 2014 až 21 krát, pričom na uvedené poukázali v

rámci odôvodnení svojich rozhodnutí. V tomto prípade podľa žalovaného možno hovoriť o konaní recidívnom.

Žalovaný má za to, že pokiaľ oba správne orgány vyhodnotili opakovanie protiprávnych konaní žalobcu ako rozhodujúcu skutočnosť pre rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, napadnuté rozhodnutie sa nemôže javiť ako neprimerane prísne, bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca bol dovtedy služobne pozitívne hodnotený. Súd posudzoval účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia a z tých istých skutočností vyvodil opačné závery, čím zasiahol do správneho uváženia správnych orgánov.

Žalovaný v odvolaní zdôraznil, že riaditeľ personálneho úradu dostatočne zistil skutkový stav veci a konal v súlade so zákonom. Riaditeľovi personálnemu úradu ani žalovanému nemožno v danej veci vyčítať zrejmu nezákonnosť postupu ani rozhodnutí a preto nie je žalovanému známe v čom spočívalo jeho nesprávne právne posúdenie veci. Súd nesprávne právne posúdenie veci a následné zrušenie rozhodnutia žalovaného a personálneho rozkazu v rozsudku žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, pričom odôvodnenia len skonštatoval, čo vzbudilo u žalovaného nedôveru v rozhodnutie súdu.

Žalobca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. sa rozhodnutiami správnych orgánov rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom

správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 70 ods. 2 písm. c) zákona č. 346/2005 Z. z., služobný pomer profesionálneho vojaka možno skončiť prepustením, ak v priebehu 12 po sebe nasledujúcich mesiacov opakovane porušil základnú povinnosť ustanovenú v § 119 zákona, ak nejde o prípad uvedený v § 70 ods. 4 zákona; nemusí ísť o porušenie tej istej základnej povinnosti.

Podľa § 119 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z., profesionálny vojak je povinný dodržiavať služobnú disciplínu.

Definícia služobnej disciplíny je ustanovená v § 117 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z., v zmysle ktorej sa ňou rozumie obligatórna povinnosť profesionálneho vojaka dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony, ďalšie všeobecne záväzné právne predpisy, vojenskú prisahu, Etický kódex profesionálneho vojaka, služobné predpisy, vojenské rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny vedúcich služobných úradov a veliteľov.

V zmysle § 119 ods. 1 písm. b) zákona č. 346/2005 Z. z. je profesionálny vojak povinný dodržiavať služobnú disciplínu, vykonávať štátnu službu osobne, nestranne, riadne a včas a v medziach svojho oprávnenia, teda určených povinností. Za nesplnenie povinností je vojak disciplinárne zodpovedný.

Skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením je možné len z dôvodov taxatívne vymedzených v § 70 zákona č. 346/2005 Z. z., pričom ods. 1 tohto ustanovenia stanovuje obligatórne dôvody pre prepustenie profesionálneho vojaka, kedy vedúci služobného úradu po zistení niektorého zo zákonom stanovených dôvodov má právnu povinnosť rozhodnúť o prepustení. Dôvody upravené v ods. 2 predmetného ustanovenia pod písm. a) až e) zakladajú služobnému orgánu nie povinnosť, ale oprávnenie rozhodnúť o prepustení. Je teda v diskrečnej právomoci príslušného nadriadeného, aby vzhľadom na okolnosti uvážil, či naplnenie niektorej zo skutkových podstát upravených v § 70 ods. 2 uvedeného zákona zakladá dostatočný dôvod pre prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. Pokiaľ služobný orgán správne uváženie v naznačenom smere náležite odôvodní, je správny súd v rámci súdneho prieskumu takéhoto rozhodnutia oprávnený vyhodnotiť len to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Najvyšší súd má za to, že je nevyhnutné, aby správne orgány pri rozhodovaní zohľadňovali všetky objektívne a špecifické okolnosti daného prípadu, nakoľko za každým rozhodnutím je človek a rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru profesionálneho vojaka závažným spôsobom zasahuje do jeho života nevynímajúc jeho základné práva a slobody. Fakultatívne ustanovenie zakladajúce oprávnenie správneho orgánu prepustiť profesionálneho vojaka zo služobného pomeru je nevyhnutné posudzovať individuálne, citlivo vzhľadom na skutočnosť, že prepustenie zo služobného pomeru zasiahne do všetkých sfér profesionálneho vojaka a to do súkromnej, pracovnej aj majetkovej.

Prepustenie zo služobného pomeru je jedným zo zákonom predpokladaných spôsobov skončenia služobného vzťahu profesionálneho vojaka voči štátu, nemá podľa doterajších právnych názorov povahu sankcie, ale je následkom určitého správania profesionálneho vojaka, ktoré zákon definuje ako nezlučiteľné s ďalším trvaním služobného pomeru k ozbrojeným silám. Napriek tomu, že z právneho hľadiska nemožno prepustenie zo služobného pomeru kvalifikovať ako druh sankcie, z ľudského hľadiska ho tak treba vnímať.

Najvyšší súd z administratívneho spisu zistil, že sa žalobca dopustil dvoch porušení základných povinností uvedených v § 119 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z. z. a to tým, že v období od marca do decembra 2014 opakovane (21-krát) neoprávnene vstupoval a parkoval svoje súkromné motorové vozidlo v priestoroch garáží VHJ Zk Sliač, teda mimo vymedzeného priestoru. Podľa súdu uvedeným konaním žalobca porušil čl. 4 ods. 5 Smernice náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. OdVVR-6-136/2011-OKVS a Prevádzkový poriadok IBS Zk Sliač. Zároveň porušil § 119 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z. z. - povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu, za čo mu veliteľ Práporu zabezpečenia leteckej prevádzky VÚ 4977 Sliač mjr. T. M. L. uložil disciplinárnym rozkazom č. ZKSI-27-21/2015 zo dňa 28.01.2015 disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15 % na tri mesiace z posledného priznaného služobného platu.

Druhého porušenia základnej povinnosti sa dopustil žalobca tým, že dňa 23.12.2014 vo svojom súkromnom motorovom vozidle zn. A., ev. č. V., zaparkovanom v priestoroch Vojenského útvaru XXXX A., mal uloženú 5 litrovú umelohmotnú bandasku s PHM, ktorú pri vchádzaní do vojenského útvaru nenahlásil dozornej službe napriek tomu, že sa jedná o vec (PHM), ktorú je zakázané vnášať do útvaru. Uvedeným konaním porušil čl. 2 ods. 1 písm. f) služobného predpisu HSÚ č. 2/2006 o vykonávaní kontroly vecí, ktoré profesionálny vojak vnáša na pracovisko, do vojenského útvaru alebo vojenského zariadenia alebo ktoré z nich odnáša, a osobnej prehliadke profesionálneho vojaka a čl. 29 ods. 26 Poriadku pre vnútorný chod Zk A. Taktiež porušil § 119 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z. z. - povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu, za čo mu veliteľ Práporu zabezpečenia leteckej prevádzky VÚ XXXX A. mjr. E. uložil disciplinárnym rozkazom č. ZKSI-27-12/2015 zo dňa 09.02.2015 disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol: Je nepochybné, že žalobca sa svojím konaním opakovane dopustil porušenia ustanovení zákona č. 346/2005 Z. z., čo malo za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru, na ktoré bol riaditeľ personálneho úradu oprávnený, pričom dostatočne zistil skutkový stav veci a konal v súlade so zákonom. Aj napriek tomu, že riaditeľovi personálneho úradu ani žalovanému nemožno v danej veci vyčítať zrejmu nezákonnosť postupu ani rozhodnutí, je potrebné položiť si otázku, či napadnuté rozhodnutia sú nielen zákonné, ale aj spravodlivé? Môže byť správne uváženie bezbrehé? Pri zodpovedaní položených otázok je potrebné vychádzať z úlohy súdu v podmienkach materiálneho právneho štátu, ktorou je nájsť také riešenie, ktoré je v súlade so všeobecnou ideou spravodlivosti, resp. v súlade s prirodzeno-právnymi princípmi. Súd teda musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku.

Na základe uvedeného najvyšší súd má za to, že podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Ak je v súlade s pravidlami logického uvažovania, ak podmienky takej úvahy boli zistené riadnym procesným postupom, potom súd nemôže z tých istých skutočností vyvodzovať iné, alebo opačné závery, lebo by tým zasiahol do voľnej úvahy (správneho uváženie) príslušného správneho orgánu. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. V tomto prípade ide o rozhodnutia, ktoré správne orgány vydali na základe zákonom povolenej úvahy, a teda krajský súd by mal preskúmať iba, či tieto rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie by malo spočívať v tom, že prvostupňový a druhostupňový orgán použil nesprávnu právnu normu, čo je v tomto prípade irelevantné, alebo síce aplikovali správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretovali, a napokon právnu normu síce správne vyložili, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikovali. Krajský súd nesprávne právne posúdenie veci a následné zrušenie rozhodnutia náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky s personálneho rozkazu podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. v rozsudku žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je

nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, keďže z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva ako súd postupoval pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu na základe žaloby. Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu je nepresvedčivé a zjavne neodôvodnené, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že krajský súd prejedná vec znova v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vysporiada so všetkými relevantnými námietkami vrátane odvolacích námietok žalovaného, a znova o nej rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní, pričom odvolací súd považuje za dôležité poukázať, že pri hodnotení preskúmateľnosti správneho rozhodnutia je potrebné aplikovať v zásade rovnaké princípy ako pri posudzovaní preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí, vychádzajúc z princípov právneho štátu. Krajský súd sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a postup rozhodnutia musí dostatočne vysvetliť s poukazom na vykonané dokazovanie a zistené rozhodujúce skutočnosti a s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom rozhodnutia je vysvetliť postup a dôvody rozhodnutia.

Odôvodneniu rozsudku krajského súdu chýba presvedčivosť požadovaná zákonom (§ 157 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a jeho úvahu a právne posúdenie nepovažoval najvyšší súd za logické, ktoré vybočili z medzí a hraníc stanovených zákonom.

Uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k rozhodnutiu, ktorým napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodol. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v novom rozhodnutí podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodnúť opätovne aj o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.